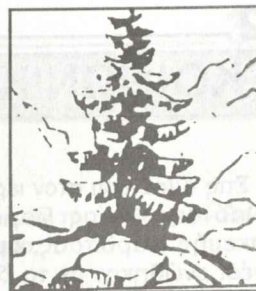

ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΙΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

26ος ΧΡΟΝΟΣ - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 283 - Σεπτέμβριος, Οκτώβριος 1998 - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 50 ΔΡΧ. - ΓΡΑΦΕΙΑ : ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 17 , 105 52 ΑΘΗΝΑ

■ ημέρωνε 28 Οκτώβρη 1940. Κα-
■ νείς δεν μπορούσε να μαντέψει
■ πως εκείνο το φθινοπωρινό
γλυκοχάραμα θα ήταν τόσο δραματικό
αλλά και τόσο ιστορικό για την πατρί-
δα μας.

Ώρα 4 το πρωί. Αμέριμνοι οι Έλληνες
καρτερούν την καινούργια μέρα με την
ελπίδα πως το αύριο θα είναι καλύτε-
ρο.

Ξαφνικά όμως στη σιγαλιά της νύ-
χτας η χώρα τραντάχτηκε, οι σειρήνες
ήχησαν κι ο κόσμος ξεχύθηκε στους
δρόμους αλαφιασμένοι κι έμαθε ότι η
φασιστική Ιταλία του Μουσολίνι μας
κήρυξε τον πόλεμο.

Καθώς ερόδιζε η ανατολή, το παγερό
εκείνο πρωινό πάνω στα Ηπειρωτικά
βουνά γραφόταν μια χρυσή σελίδα
στην τρισηλιετή μας ιστορία και από
τη μια ως την άλλης άκρη της ελληνι-
κής γης αντηχούσε το "Μολών λαβε"
του Λεωνίδα.

Μέρα μεγάλη για την Ελλάδα ξυπνάει

ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ

όταν ο νέος Ιταλός Νέρωνας τη γη της
ζητάει.

Όχι! Ακούγεται σε κάθε γωνιά. Απ' το
βράχο της Ακρόπολης παιάνας φτε-
ρουγίζει στα πέλαγα ανεβαίνει στ' α-
κρόκορφα. Και ο πόλεμος γίνεται τρα-
γούδι. Της μπαρούτης την κάπνα οι
λαοί ανασαίνουν οξυγόνο της Πίνδου.

Και από τους δρόμους της Αθήνας το
όχι εκείνο ξεχύθηκε στους κάμπους κι
ανέβηκε στα κακοτράχαλα ηπειρωτικά
βουνά, ενώθηκε με την κραυγή του
Έλληνα μαχητή "ΑΕΡΑ" κι έγινε σύνθη-
μα Εθνικό.

Στην κρίσιμη εκείνη ώρα ο λαός μας
αποκάλυψε τις μεγάλες του αρετές, ε-
νότητα, αγωνιστικότητα, λεβεντιά, ο-
μοψυχία και αυτοθυσία. Ήταν η πρώτη
εθνική ανάταση μετά την Μικρασιατική
καταστροφή.

Ο πόλεμος ήταν πραγματικότητα έ-

στω κι αν η χώρα μας που ήταν ουδέ-
τερη, προσπάθησε να τον αποφύγει.
Όλοι με το χαμόγελο στα χείλη έτρε-
ξαν στο πανηγύρι του Χάρου.

Και οι πρώτοι ήρωες ο Δαβάκης και ο
Διάκος γράφτηκαν στο Πάνθεο των η-
ρώων. Έτσι άρχισε το έπος του '40.

Έξι μήνες πάλεψε ο στρατός μας.
Στο χρόνο αυτό πέρασε στην αντεπίθε-
ση. Και ύστερα από πολλές νίκες έ-
μπαινε θριαμβευτικά στη μαρτυρική Β.
Ήπειρο. Η γαλανόλευκη κυμάτιζε πε-
ρήφανη στο Αργυρόκαστρο, στη Χει-
μάρρα και στην Κορυτσά. Δάκρυα χα-
ράς έτρεχαν από τα μάτια όλων των
Ελλήνων.

Εκπληκτική ολόκληρη η Ευρώπη από
τη μεγάλη νίκη υμνούσε καθημερινά
την πατρίδα μας που πρώτη, μικρή και
απροετοίμαστη, ταπείνωσε το φασισμό
και έδινε το χρόνο στους λαούς της να

προετοιμα-
στούν.

Κανείς ό-
μως δεν
πρέπει να
ξεχνά και
τη συμβο-
λή του α-
νώνυμου
πλήθους
και ιδιαίτε-
ρα των
γυναικών
της Πίν-
δου, των γνήσιων απόγονων των ηρωί-
δων του Ζαλόγγου, οι οποίες αψηφώ-
ντας τους κινδύνους και τις κακουχίες
μετέφεραν εφόδια στους γενναίους
μας προμάχους.

Ο αγώνας συνεχίζεται μερόνυχτα χω-
ρίς ανάπαυλα, μέσα στο κρύο και τα
χιόνια με κέφι και τραγούδι ως τη μέρα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 7

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ

Αγαπητοί Συγχωριανοί

Οι εκλογές της 11ης Οκτωβρίου ή-
τανε για το χωριό μας το σημαντικώ-
τερο πολιτικό και κοινωνικό γεγονός
της χρονιάς και το αποτέλεσμα επι-
βράβευσε την προσπάθεια του απερ-
χόμενου Κοινοτικού Συμβουλίου, γύ-
ρισε σελίδα στη ζωή του, επιλέγον-
τας στόχους μεγάλους με προοπτι-
κές και διαφάνεια δείχνοντας τον
δρόμο που οδηγεί στην ανάπτυξη και
την προκοπή.

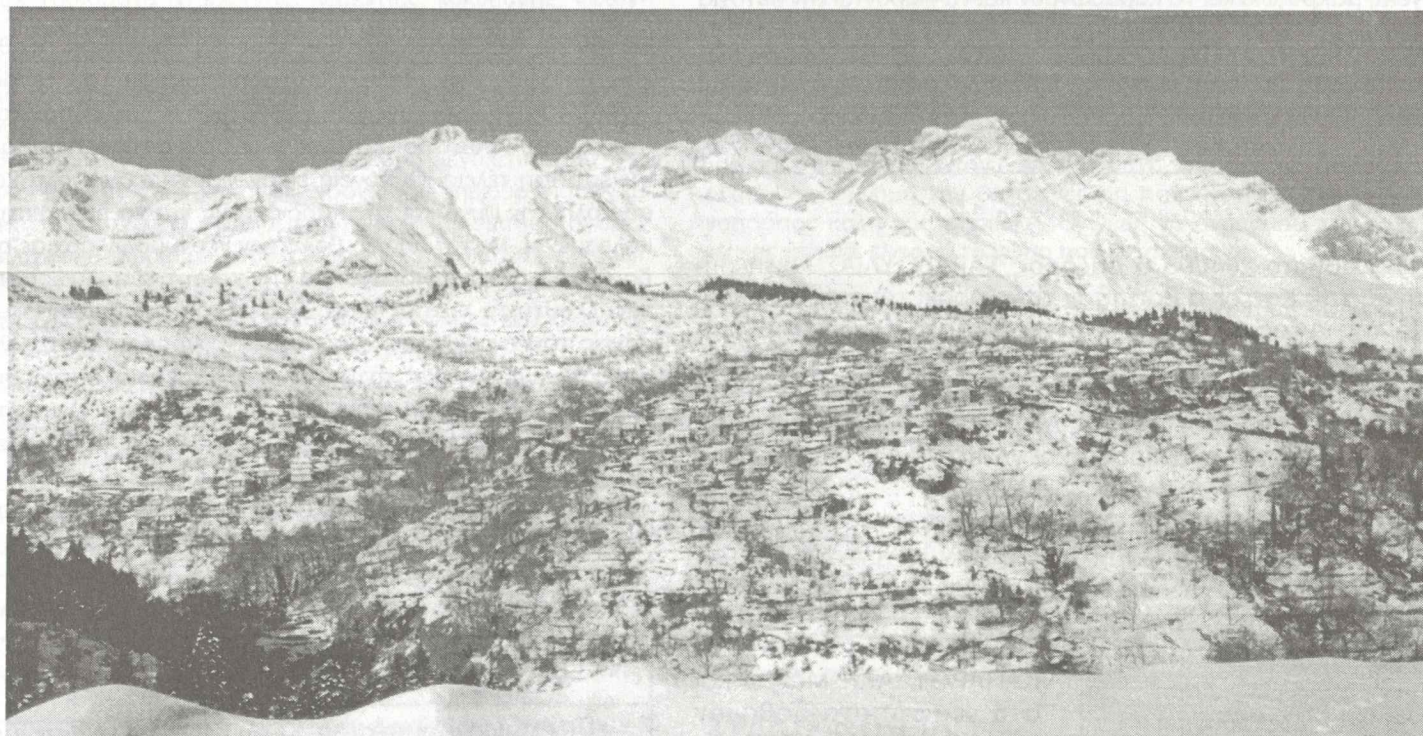
Η απόφαση αυτή που είναι δική σας
είναι για μας δέσμευση για μεγαλύτε-
ρη προσπάθεια περισσότερης προ-
σφοράς, είναι εντολή να δώσουμε
σκληρότερο αγώνα να επιλυθούν
προβλήματα και να διασφαλίσουμε
τα γενικότερα συμφέροντα της κοινό-
τητας και των κατοίκων της.

Μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι και
το νέο Κοινοτικό Συμβούλιο θα αγκα-
λιάσει με αγάπη όλους τους συγχω-
ριανούς ανεξάρτητα με την τοποθέ-
τησή τους στις εκλογές, θα ικανοποι-
ήσει κάθε δίκαιο και λογικό αίτημα,
θα υλοποιήσει τις προεκλογικές του
δεσμεύσεις και δεν θα διστάσουμε να
έρθουμε σε σύγκρουση με μικρο-
συμφέροντα και μηχανισμούς παρα-
σκηνίου αν σταθούν εμπόδιο στην
προσπάθεια αυτή.

Τελειώνοντας θέλω να ευχαριστήσω
όλους τους χωριανούς που συμμετεί-
χαν στις εκλογές δείχνοντας με τον
τρόπο αυτό το ενδιαφέρον τους για το
χωριό, ιδιαίτερα όμως όσους μας τίμη-
σαν με την ψήφο τους, τους συνεργά-
τες μας και υποψήφιους στο συνδυα-
σμό "ΕΝΩΜΕΝΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ", ό-
σους στρατεύτηκαν μαζί μας προβά-
λοντας τις θέσεις και τους στόχους
μας κρατώντας τον διάλογο στα επίπε-
δα που έπρεπε.

Όλους μαζί μας δικαίωσε το αποτέ-
λεσμα.

Γιώργος Λάμπας
Πρόεδρος Κοινότητας
Θεοδωριανών

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ

Το ΔΣ της Αδελφότητας διοργα-
νώνει την Κυριακή 13 Δεκεμβρίου
1998 ώρα 10 το πρωί, στη μεγάλη
αίθουσα της Πανεπιστημιακής
Συνομοσπονδίας (Κλεισθένους 15,
7ος όροφος) μια όμορφη γιορτή με
αφορμή τα Χριστούγεννα.

Θα είναι αφιερωμένη κυρίως
στους μικρούς μας φίλους και όχι
μόνο σ' αυτούς, αλλά και στα παι-
διά κάθε ηλικίας.

Σας περιμένουμε να πούμε όλοι
μαζί τα χριστουγεννιάτικα κάλα-
ντα, να διασκεδάσουμε με αστεί-
ους κλόουν, να μαγευθούμε από
τα μαγικά κόλπα του ταχυδα-
κτυλουργού, να χορέψουμε, να α-
κούσουμε ποιήματα από μικρούς
φίλους, να μοιράσουμε με τον
Άγιο Βασίλη δωράκια σ' όλα τα
παιδιά που θα έρθουν, να γλυκα-
θούμε με χριστουγεννιάτικα γλυκά,

να ακού-
σ ο υ μ ε
μουσική
και τρα-
γ ο ύ δ ι α
σε μια ό-
μ ο ρ φ α
γιορτινά
και χρι-
στουγεν-
νιάτικα
στολισμένη χαρούμενη αίθουσα.

Σας περιμένουμε όλους, μι-
κρούς και μεγάλους, την
Κυριακή 13 Δεκεμβρίου
στην Πανεπιστημιακή, Κλει-
σθένους 15 στην μεγάλη αί-
θουσα το πρωί, ώρα 10. Θα
περάσουμε αξέχαστα.

Στη φωτογραφία απεικο-
νίζονται τα Θεοδωριανά
χιονισμένα και στο βά-
θος η Ξακουστή ΚΩΣΤΗΛΑΤΑ,
σκεπασμένη από πολλά μέτρα
χιονιού. Είναι μια ωραία σπά-
νια φωτογραφία που δείχνει
την ομορφιά της χειμωνιάτικης
όψης του χωριού, που δεν
υπολείπεται σε τίποτε αυτής
των ευρωπαϊκών Άλπεων. Στα
όμορφα χιονισμένα σπιτάκια
άλλοτε έμεναν πολλά άτομα
που αποτελούσαν μια τέλεια
οργανωμένη κοινότητα με τον
πρόεδρο, τον παπά, την α-
στυνομία, το γιατρό, το πο-
λυθέσιο σχολείο. Η ζωή ήταν
ωραία για όλους. Η εσωτερική
όμως μετανάστευση έδωσε
τους κατοίκους και το χωριό
σχεδόν ερημώθηκε. Σήμερα η
νέα κοινοτική αρχή καταβάλλει
μεγάλες προσπάθειες, ώστε
το χωριό μας να ξαναβρεί και
πάλι τις όμορφες χειμωνιάτι-
κες χάρες του.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Τέρατα και σημεία των καιρών
"ΓΕΙΤΟΝΟΙ! ΚΛΕΦΤΕΣ! ΚΛΕΦΤΕΣ!.."

Γράφει ο Πέτρος Σπ. Σκουτέλας

-"Γειτόνοι! Κλέφτες! Κλέφτες! Πάρτε το 100!"

Ήταν, προ πολλού καιρού, όπως είδαμε και στην Τ.Β. μια στεντόρεια φωνή κι απεγνωσμένη μέσ' τη νύχτα, μιας γερόντισσας Αθηναίας γυναίκας, όταν άκουσε ύποπτους θορύβους στην πόρτα του σπιτιού της. Ήταν μια ανθρώπινη επίκληση που ζητούσε βοήθεια απ' τους γειτόνους.

Γιατί, έτσι έμαθε από μικρή "ο Θεός κι ο γείτονας" να επικαλείται τη βοήθεια στις δύσκολες περιστάσεις της ζωής της.

Θ' αναφερθώ και με συντομία βέβαια, σ' ένα-δυο κρούσματα βίας και ληστείας, που συμβαίνουν συχνά-πυκνά τον τελευταίο καιρό στον τόπο μας.

Φώναζε, λοιπόν, η μοναχική γριούλα που ένιωθε ότι κινδυνεύει το νοικοκυριό της κι η ζωή της, ακόμα απ' άγνωστους κακοποιούς.

Όλα τα τηλεοπτικά δίκτυα κι όλα τα ερτζιανά κι ο τύπος, φέρουν κάθε τόσο στη δημοσιότητα δραματικά και φρικιαστικά περιστατικά και γεγονότα που λαβαίνουν "χώρα" στη χώρα μας!..

Λέτε - νάρθαν τα λόγια του Εθναπόστολου Πάτρο-Κοσμά πούλεγε "θάρθουν τ' άλαλα και τ' απήλαλα"; "τις οίδει!"

Μαφίες, λοιπόν, ντόπιες και ξένες που πέσαν σαν ακρίδες στο τόπο μας, βιάζουν, εκβιάζουν, παραβιάζουν, κλέβουν, ληστεύουν, λεηλατούν, τρομοκρατούν, ξυλοφορτώνουν, μαχαιρώνουν και προπαντός σκοτώνουν! Κι αναίτια ανθρώπινες αθώες ψυχές! Και συμβαίνουν και τόσα πολλά, που κι αυτή η γραφίδα αδυνατεί να συλλάβει και να καταγράψει τα όσα συμβαίνουν;

Ντόπιοι κι αλλοδαποί (οργανωμένοι κι ανοργάνωτοι) ληστές, μόρτες, τρομοκράτες, τοξικομανείς, ψυχοπαθείς, χασικλήδες, λυμαίνονται τον τόπο μας (χωριά, κωμοπόλεις, πόλεις) και κυρίως το πολυάνθρωπο "ΚΛΕΙΝΟΝ ΑΣΤΥ"!

Χαρακτηριστικά αναφέρω δυο απ' τ' αναρίθμητα περιστατικά που μούμειναν βαθιά χαραγμένα στο νου.

1. Η νυκτόβια (μεταμεσονύκτια) επιδρομή των τριών μαφιόζων - κουκουλοφόρων πιστολέρο σε διαμέρισμα της "Αγίας Παρασκευής" στην ΑΘΗΝΑ. Αναρριχήθηκαν -λέει- κι οι τρεις σα νυφίτσες και σκαρφάλωσαν μ' ευκολία στον δεύτερο όροφο της πολυκατοικίας. Από κει, πατώντας στις μύτες των ποδιών τους -θαρρώ- σεβόμενοι -φαίνεται- τις ώρες κοινής ησυχίας, για να μην ξυπνήσουν κι ανησυχήσουν τους κοιμώμενους ησυχώς ενοίκους και περιοίκους, εισέβαλαν σαν βρικόλακες από τη μισανοιγμένη μπαλκονόπορτα και διείσδυσαν στο άδυτο του οικογενειακού ασύλου, τον κοιτώνα του ζεύγους.

Τους έδεσαν χειροπόδαρα -ώσπου να πουν κρεμμύδι- κι άφησαν μόνο τις θωριές του ελεύθερες, για να βλέπουν, το ρημαδιό που τους γίνεται στο νοικοκυριό τους! Πήραν χαμπάρι και τη δεκαπεντάχρονη κοιμώμενη κορούλα τους στη διπλανή κάμαρα, η οποία υπέστη κι κείνη τον ίδιο χειρισμό!

Κι αφού μάζεψαν σ' ένα μεγάλο σωρό ό,τι ακριβώς θέλαν απ' όλο το σπιτικό, πήραν και το κολατσιό τους άνετα και με χιούμορ στη μέση της κουζίνας. Και τοτσιμπούσι ήταν: ντομάτες, ελιές και τυρί και μπόλικο ψωμί.

Κι αφού ντερλίκωσαν καλά κι ανενόχλητα, ζήτησαν ευγενικά και τα κλειδιά τ' αυτοκινήτου του αλυσοδεμένου νοικοκύρη, για να μεταφέρουν την πλούσια κι εύκολη λεία τους (ληστεία τους) σε μέρος ασφαλές.

Τέλος, οι ατσίδες-κακοποιοί με νοήματα τα κατάφεραν κι έγιναν καπνός!.. κατάφορτοι με το ξένο νοικοκυριό (ντομασιές, ποθησιές, σκεύη κλπ.).

2. Πανελλήνικα συγκίνηση, συμπόνια κι αγανάκτηση προκάλεσε (εκείνες τις μέρες) απ' άλλη σπείρα, ο τραυματισμός ενός 87χρονου γέρου Αθηναίου με κατσαβίδι στο πρόσωπο, η κλωτοποτινάδα του ανάπηρου 50χρονου γιου του, και τους ζάπωσαν και τριακόσιες χίνες (χιλιάρικα) κι έγιναν αμούνη!

Γράφοντας τις λίγες αυτές αράδες με πόνο και φρίκη, μούρθε στο νου και το τραγούδι που λέγαμε πριν λίγων χρόνων "Λόντρα, Παρίσι, Νουριό, Βουδαπέστη, Βιέννη, μπρος στην Αθήνα

καμιά σας - καμιά σας δεν βγαίνει...

Τραλαλά, τραλαλά!.."

Και να! που σήμερα βγαίνουν στην Αθήνα (και μέρα και νύχτα) ανθρωπόμορφα και μας κάνουν άνω-κάτω και "σουργούν" στην Ευρώπη που θέλουμε να γίνουμε ευρωπαίοι...

Μελισσοουργοί - Θεοδώριαννα: Κοινή πορεία

Τούτα τα δυο πανέμορφα Τζουμερκοχώρια έχουν κοινή πορεία στο χρόνο. Στην ιστορία και στην παράδοση. Προαιώνια και τα δύο. Κοινοί και οι μακρινοί μας πρόγονοι, οι Αθαμάνες. Η ιστορική εξέλιξη της περιοχής συνδέεται άμεσα με την ιστορική πορεία της περιοχής Τζουμέρκων και ευρύτερα της Πίνδου, που κατοικήθηκε από τους πανάρχαιους ακόμα χρόνους.1

«Είς τούτον τον τραχύν και ψυχρόν τόπον - γράφει ο Ν. Παπακώστας στο βιβλίο του Ηπειρωτικά - κατά την γενικήν μετατόπισιν των λαών ή μάλλον και από νεολιθικής εποχής (3-2 χιλιάδες έτη π.Χ.) ευρέθησαν εγκατεστημένοι άνθρωποι, οι οποίοι βραδύτερον έλαβον το όνομα Αθαμάνες, έζων ανά τας χαράδρας και εντός των σπηλαίων, λαμβάνοντες εκ της φύσεως παν το αναγκαίον διά την διαβίωσιν των...»

Τα χωρίζει ένα βουνό. Και τα ενώνει το ιστορικό «Αυτί», πέραςμα σημαδιακό και σημαντικό στρατηγικό σημείο. Ίδια ήθη και έθιμα. Ίδια πανηγύρια και χοροί. Ίδια πλούσια βλάστηση και παρθένα δάση, ίδια άφθονα νερά. Ίδια άνθρωποι. Ίδιες και οι ασχολίες των κατοίκων (κτηνοτρόφοι). Πολλά τα συμπεθεριά και υπό τα δύο χωριά.

Σε δύσκολους καιρούς βρέθηκαν αντάμα, στη ζωή και στο θάνατο. Οι αγώνες τους σημάδεψαν τα Τζουμέρκα και την περιοχή γενι-

κότερα. Κι αργότερα, μετά τον πόλεμο ακολούθησαν την ίδια μοίρα. Οι άνθρωποί τους συμβρέθηκαν στην πόλη της Άρτας και στην μακρύτερη ξενιτιά. Και κει ρίζωσαν στον ίδιο κοινό τόπο.

Σήμερα τα δυο χωριά λειτουργούν, με το νόμο του «Καποδίστρια» ως ξεχωριστές κοινότητες. Λίγοι οι μόνιμοι κατοικοί τους. Διάσπαρτοι οι ξενιτεμένοι τους. Στην Άρτα και στην Αθήνα λειτουργούν δραστήριες Αδελφότητες και Σύλλογοι. Εκδίδονται αξιόλογα έντυπα, το περιοδικό «Μελισσοουργοί» στην Αθήνα, η «Φωνή των Μελισσοουργιών» στην Άρτα και η εφημερίδα τα «Θεοδώριαννα» στην Αθήνα.

Η κοινή αυτή πορεία των δύο χωριών μπορεί και πρέπει να εκφραστεί και στην κοινή δράση των φορέων τους. Από τούτη εδώ τη θέση διατυπώνουμε την πρόταση για κοινές εκδηλώσεις τόσο στο επίπεδο των κοινοτήτων όσο και σε αυτό των Αδελφοτήτων.

Ειδικότερα οι Αδελφότητες και οι Σύλλογοι στην Άρτα και στην Αθήνα μπορούν να διοργανώσουν κοινά ανταμώματα, εκδρομές, συνεσιώσεις και πολιτιστικές εκδηλώσεις. Μέσα από αυτή τη διαδικασία μόνο όφελος μπορεί να προκύψει.

1. Ρήγα Σκουτέλα: «Τα Θεοδώριαννα Άρτας». Έκδοση της ομώνυμης κοινότητας. Αθήνα 1994.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΣ

(Από το περιοδικό «ΜΕΛΙΣΣΟΥΡΓΟΙ»)

ΤΑΤΙΑΝΑ ΖΩΗ

Η Τατιάνα Ζώη είναι κόρη του Τάκη και της Τασίας Ζώη από τα Θεοδώριαννα. Γεννήθηκε στην Αθήνα και αφού τελείωσε το Λύκειο σπούδασε Ζωγραφική στο Παρίσι στην Ecole Nationale

Superieure des Beaux-Arts στο Εργαστήριο του Μ. Gemignani (1980-1985).

Η Τατιάνα είναι μια εκλεκτή Ζωγράφος και έχει παρουσιάσει πολλά αξιόλογα έργα της σε ομαδικές και ατομικές εκθέσεις όπως:

A: Ομαδικές εκθέσεις

1984 "Maison des Beaux-Arts", Παρίσι.

1985 Πνευματικό Κέντρο "Theatre d' Avranches", Νορμανδία.

1986 Saon de Montrouge, Παρίσι.

1989 Γκαλερί Ε. Κορωναίου, Αθήνα.

B: Ατομικές Εκθέσεις

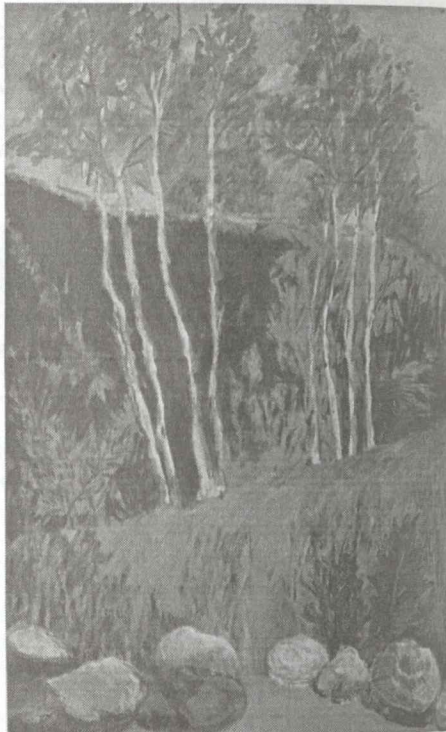
1986 Γκαλερί ΩΡΑ, Αθήνα.

1988 Γκαλερί Ε. Κορωναίου, Αθήνα.

1993 Αίθουσα Τέχνης "Μαρία Παπαδοπούλου", Αθήνα.

1998 Γκαλερί ASTRA, Αθήνα.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας συγχαίρει την Τατιάνα και της εύχεται να έχει υγεία και να ανέλθει πιο ψηλά στο χώρο της.

Στο γέρο Τσέλιγκα

Σ' όλες τις ράχες βγήκα, φώναξα και τραγουδήσα όσο πιο δυνατά, δεν μ' άκουσε κανένας, κανείς δεν μ' απαντά, μονάχε ο μπάρμπα Λάμπρος από τα Διάσελα. Το σακούλι του στον ώμο και την γκλίτσα συντροφιά η καρδιά του πάντα νέα, τα κουράγια λιγοστά. Μπομπότα στο σακούλι τυρί και δύο ελιές και το όνειρό του είναι ν' ανέβει στις πλαγιές. Τα πράβιά του χάνει και ψάχνει να τα βρει με τον αετό μιλάει και τον παρακαλεί δύο παύπουλα να βγάλει, πέντε έξι οκτώ φτερά στα πόδια του να τα βάλει και να ανέβει ψηλά στην έρημη Ομάλια και Ριζοκότρωνο την πέτρα να πετάξει να τρέξει όπως παλιά. Γέρασε μπάρμπα Λάμπρο μου και συ και το βουνό σου και τώρα θα το περιπατείς μόνο μεσ' το όνειρό σου.

Ελένη Αγγελσκάκη

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1998, ΩΡΑ 10 ΤΟ ΠΡΩΙ
ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΑΙΘΟΥΣΑ
ΤΗΣ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ
Κλεισθένους 15, 7ος όροφος